נקרא גזלן. וקמה ליה ברשותיה לתתחייב בכל אונסיה, וסיפא רבנן: נותן לו דמי זמרו. דדמיס שאמר לבן נמכר בשוק דקניה בגזלו לשלם כשעת הגזילה: הילילא. דמי עצים וסממנין ולא שכר שלם: בשינוי. שאינו מכמות שהיה ואיכא למאן דאמר שינוי קונה בהגזל קמא (נ"ק ק:) לבל גבי החמור לא נשתנה החמור: מגבת פורים לפורים. מעות שגובין הגבאין מבני העיר לחלק לעניים לסעודת פורים: לפורים. כולה יתנה לעניים לפורים: ואין מדקדקין. לומר דיים בפחות והמותר יפול לכים של צדקה: אבל נוקחין אם העגלים. לרוב בכל המעות: והמותר. שלא יספיקו לאכול בפורים ימכור ויפול לכים של צדקה: אדעתא דמידי אחרינא לא יהיב ליה. וכיון דלאו אדעתא דהכי יהיב נמלא מעות דמגילה בחזקת בעלים חוץ מן הוצאין בסעודת פורים: דאתו למיתבדיה. לבעל הבית בעבור ואינו מקיים שנמצאו עליו שאמר ליקח עליה לפלוני עני ולא קנה לו: נהוריתא. מלוי"ת בלע"ז היולאה בשחור העין: אכזקא. התולעים התליעו רגליה: אכזקא דמילתא דמלכא. רליתי עם שאוכל שיקלאים של אורן המלך: בעלי כסף. כלי פשתן: בעלי דהב. כלי למר לבוטין אדום: וקטלוה. שאין עם אוכל כלי פשתן: אכל אנגריא שאינה חוזרת. הוה ליה כמתה לו כשברה: אם בדרך הליכתה ניטלה. שהאנגריא מוליכתה לדרך שהיה זה רולה להלך: אומר לו הרי שלך לפניך. שכן דרך אנגריא נוטל חמורו של זה ומהלך בעליה אחריה וכל חמור שפוגע בו ראשון נוטלו ומחזיר לו את שלו והשני חוזר אחר חמורו עד שפוגע באחר הלכך אומר לו הואיל ואף מזלך גרם שכור חמור אחר ולך אחריו עד שיפגע בחמור אחר: הבריקה או שנשתנה. עדיין היא ראויה למשאו: כשלמא ורב לא קשיא. רומיא דמתניתין אהדדי דמלי לשנויי כאן בחוזרת וכו': לרכוב

נקרא גזלן" הרי רבי מאיר אלימא ר"מ דצבע דתנן *הנותן צמר לצבע לו: אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום רבי מאיר אומר נותן לו דמי צמרו, ר' יהודה אומר אם השבח יתר על היציאה נותן לו את היציאה ואם היציאה יתירה על השבח נותן לו את השבח. ממאי דלמא שאני התם דקניא בשינוי מעשה אלא הא רבי מאיר דמגבת פורים דתניא *מגבת פורים לפורים (א) מגבת העיר לאותה העיר, ואין מדקדקין בדבר אבל לוקחין את העגלים ושוחטין ואוכלים אותן והמותר יפול לכים של צדקה, רבי אליעזר אומר מגבת פורים לפורים, ואין העני רשאי ליקח מהן רצועה לסנדלו אלא אם כן התנה במעמד אנשי העיר דברי רבי יעקב שאמר משום ר"מ, ורשב"ג מיקל דלמא התם נמי דאדעתא דפורים הוא דיהיב ליה אדעתא דמידי אחרינא לא יהיב ליה אלא הא ר' מאיר דתניא רבי שמעון בן אלעזר אומר משום ר"מ הנותן דינר לעני ליקח לו: חלוק לא יקח בו טלית, טלית לא יקח בו חלוק מפני שמעביר על דעתו של בעל הבית דלמא שאני התם דאתו למיחשדיה דאמרי אינשי: אמר פלניא "זבנינא ליה לבושא לפלוני עניא" ולא זבן ליה אי נמי "זבנינא ליה גלימא" ולא זבן ליה אם כן ליתני "מפני החשד" מאי "מפני שמעביר על דעתו של בעל הבית" שמע מינה משום דשני הוא וכל המעביר על דעת של בעל הבית נקרא גזלן: השוכר את החמור והבריקה: מאי "והבריקה" הכא תרגימו *נהוריתא, רבא אמר אכזקא, ההוא דאמר להו אכזקא במילתא דמלכא" אמרו" ליה במאי בטלי כסף או בטלי דהב? אלא דאמרי בטלי כסף אמר, וקטלוה, אלא דאמרי בטלי דהב אמר, ושבקוה: או שנעשית אנגריא, אומר לו הרי שלך לפניך: אמר רב לא שנו אלא באנגריא חוזרת, אבל אנגריא שאינה חוזרת חייב להעמיד לו חמור (שמואל) אמר בין אנגריא חוזרת בין אנגריא שאינה חוזרת: אם בדרך הליכתה ניטלה אומר לו "הרי שלך לפניך" ואם לאו בדרך הליכתה ניטלה חייב להעמיד לו חמור, מיתיבי השוכר את החמור והבריקה או שנשתטתה אומר לו הרי שלך לפניך, מתה או שנעשית אנגריא חייב להעמיד לו חמור, בשלמא לרב לא קשיא באן באנגריא חוזרת באן באנגריא שאינה חוזרת, אלא לשמואל קשיא, וכ"ת לשמואל נמי לא קשיא באן שבדרך הליכתה באן שלא בדרך הליכתה ניטלה, הא מדקתני סיפא רבי שמעון בן אלעזר אומר אם בדרך הליכתה ניטלה אומר לו הרי שלך לפניך ואם לאו חייב להעמיד לו חמור מכלל דלתנא קמא לא שאני ליה? אמר לך שמואל לאו מי איכא רבי שמעון בן אלעזר דקאי כוותי אנא דאמרי כרבי שמעון בן אלעזר איבעית אימא כולה רבי שמעון בן אלעזר היא וחסורי מיחסרא והכי קתני השוכר את החמור והבריקה או נשתטית אומר לו הרי שלך לפניך, מתה או שנעשית אנגריא חייב להעמיד לו חמור, במה דברים אמורים שלא בדרך הליכתה, ניטלה אבל ניטלה בדרך הליכתה אומר לו "הרי שלך לפניך" דברי

מבב ב מיי' פ"ב מהל' מגילה הלכה מז סמג עשין ד טושע"ע ח"מ סי' תרלד סעיף ב:

מג ג ד"ה מיי' פ"ה מהלכות שכירות הלכה ח ועיין בהשגות ומש"מ סמג שם טושע"ע ח"מ סי' שי סעיף ח:

הגהות הגר"א

[א] גמ' (מגבת העיר לאותה העיר) ואין מדקדקין בדבר (אבל כו' עד לפורים) תפ"מ וכ"כ הרי"ף ורא"ש ומש"ס ל"ג כל זה (וכ"ה לקמן קו ע"ב ועמ"ש רבינו בח"מ סי' תרל"ד):

נוסח/מבנה

(מדקה) ח"פ אחר. אמרה אל רמ"ה אל בן. ובן המאיר אל זעת בית הבית נקיא שלון

דחיה

נקיות בין

נ"ל בלא הבדות

נוסח

כא בקתני בתתני ינשיית אנגריא אומר לו "הרי שלך לפניך" - לא תמיד כך לפיכך יש לחלק בין אנגריא חוזרת לאנגריא שאינה חוזרת לפי שמשל יש לחלק בין דרך הליכה לשאי דרך הליכה

כ"ק ק: [קב. לה.] לקמן קיז: ע"ז ה:

לקמן קו: [ע"ש תוספתא דמגילה פ"א]

* קיות בין

* נ"ל בלא הבדות

מסורת מלכות מלכות

מסורת מלכות מלכות

מתוכות סח.

מ"ל בלא הבדות

מ"ל בלא הבדות

מ"ל בלא הבדות